

Juni 2016 - Extra

Deze extra Nieuwsbrief verschijnt naar aanleiding van het overlijden van Jo Morreel, een van de ZZP-ers van SOL. Collega Jos Roemer die geruime tijd met hem heeft samengewerkt heeft onderstaand in memoriam geschreven waarvan we U graag deelgenoot maken.

In memoriam

Jo Morreel

Inspirerende collega overleden

Op maandagmiddag 30 mei is onze zeer gewaardeerde college Jo Morreel overleden. Hij is 61 jaar geworden. Hij is in alle rust te midden van zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen heen gegaan. Hij zal op zaterdag 4 juni 's middags worden begraven in zijn woonplaats Antwerpen.

De eerste contacten met Jo dateren van augustus 1998, toen Jos Roemer en Jo collega's werden in west-Brabant (Bergen op Zoom). In die periode ontwikkelde Jo een uitzonderlijke manier van kijken naar kinderen en scholen: het zogenaamde resilience-perspectief (het vermogen van mensen om in moeilijke omstandigheden door te groeien). Zingeving vormde een belangrijk aspect van dit doorgroeivermogen, voor Jo het aangrijpingspunt om schoolidentiteit opnieuw in te vullen.

Veel scholen en besturen hebben sindsdien kennis gemaakt met het 'huismodel'.

Toen de organisatie van waaruit Jo werkte (de D.K.S.R. te Breda) geen geld meer had om de identiteitsbegeleiders in dienst te houden, heeft Jo een dienstbetrekking gekregen bij de Lowys Porquinstichting, een stichting voor katholiek en protestants-christelijk onderwijs in de gemeente Bergen op Zoom. Daar heeft Jo de laatste jaren van zijn leven met zeer veel tevredenheid gewerkt.

Jo had een pastoraal hart. In het verleden heeft hij gewerkt in het jeugdpastoraat in Vlaanderen. Deze inslag heeft hem altijd gekenmerkt in zijn werk: met respect voor de autonomie van degenen waar hij mee werkt, integer en steeds weer in staat om de juiste vragen te stellen. Hij was wars van 'praten over de hoofden van de mensen heen', het ging hem om echte ontmoetingen, om de kwetsbare opstelling, om vertrouwen en bezieling in het werk. Welk label er vervolgens op geplakt werd, was voor hem minder interessant.

In november 2014 kreeg hij te horen dat hij een agressieve vorm van kanker had. De verwachting was dat hem niet veel tijd meer gegund was. Jo reageerde vrij snel met een zekere acceptatie: "Ik ga geen strijd voeren, ik accepteer dat dit er is". Tot verbazing van zijn artsen bleef Jo nog behoorlijk lang actief. Op 24 februari 2016 heeft Jo afscheid genomen van zijn collega's van Lowys Porquin. Op 15 mei heeft hij bij gelegenheid van het Pinksterfeest een afscheidsbrief geschreven aan al zijn vrienden en collega's. Daarin schrijft hij onder andere: "Ik kijk steeds dankbaarder en gelukkiger op het leven terug dat ik heb mogen en (nog even ...) mag ontvangen. Ik heb in mijn privé-leven zowel als in mijn professioneel leven onderweg door een aantal woestijnen gedooled. Dat is enkele jaren geleden ten goede gekeerd en heeft zich, sinds 5 nov.2014 enkel verrijkt en verdiept". Degene die Jo in deze laatste periode hebben mee gemaakt kunnen niet anders dan getuigen van een enorme spirituele kracht. Hij was het levende voorbeeld van wat hij leerkrachten en schoolleiders voorhield: de waarde van een kijk op het leven, gekenmerkt door vertrouwen en bezieling.

We gaan hem enorm missen.

We wensen zijn vrouw, zijn kinderen en zijn kleinkinderen heel veel sterkte in de tijd die komen gaat.